

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/244/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816207223
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3816207223.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: U., proti žalovanému: O., o zaplatenie 15.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.júna 2018, č.k. 14C/105/2016-113, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému 100% trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou podanou na tamojšom súde dňa 27.5.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 15.000,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.7.2012 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že bol majiteľom osobného motorového vozidla značky W. XXXd, VIN: K ev. č. F rok registrácie 2008. So žalovaným uzatvoril poisťnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie uvedeného motorového vozidla pre prípad poškodenia, zničenia, odcudzenia, alebo straty. Dňa 29.5.2012, v skorých ranných hodinách v obci F. D., pri športovom areáli X. došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej bolo poistené vozidlo zničené. Škodová/poisťná udalosť bola riadne nahlásená a likvidácia tejto udalosti mala byť vedená pod číslom XXXXXXXXXXX. Žalovaný do dňa podania žaloby likvidáciu škodovej poisťnej udalosti neukončil, resp. neoznámil výsledok likvidácie poisťnej udalosti a teda ani neposkytol žalobcovi poisťné plnenie. Listom zo dňa 11.7.2012 žalovaný oznámil žalobcovi ako poškodenému z poisťnej udalosti, že podľa posudku technika - spoločnosti X., vypočítané náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla a poisťovňa vyhlásila škodu na motorovom vozidle za totálnu škodu - neekonomickú opravu. Dňa 23.7.2012 žalovaný oznámil žalobcovi, že pre výpočet plnenia bola ku dňu vzniku škody na motorovom vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 18.360,-EUR s DPH a v prípade, ak by mal žalobca záujem, môže využiť možnosť poškodené motorové vozidlo odpredať za hodnotu predajných zvyškov vozidla vo výške 3.060,-EUR. Vychádzajúc z uvedeného, ako aj z trhových cien obdobných vozidiel v čase poisťnej udalosti mal žalobca za to, že titulom vyplatenia poisťného plnenia mu mala byť vyplatená suma minimálne 15.000,-EUR, ktorú si zároveň žalobou uplatňuje. Na podporu svojich tvrdení ohľadom trhovej ceny vozidla, žalobca pripojil k žalobe výpis z internetovej inzercie zo dňa 25.5.2016 na predaj obdobného vozidla W., X. rady, typu XXXd, s rokom výroby 2008, za cenu 15.199,-EUR, pričom v ponuke sú uvedené aj iné vozidlá tohto typu s podobnými špecifikáciami, z ktorých je možné si všimnúť, že tieto sa v čase podania žaloby pohybovali v kúpnej cene nad 15.000,-EUR, z čoho vyplýva, že v čase poisťnej udalosti, v polovici roka 2012, trhová cena motorového vozidla žalobcu nemohla byť nižšia ako bola v čase podania žaloby. Žalovaný do dňa podania žaloby neuspokojil nárok žalobcu ani čiastočne, na základe čoho sa žalobca

rozhodol podať žalobu na súde. Žalobca si ďalej uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 8,75% zo žalovanej sumy od 15.7.2012 do zaplatenia. Začiatok omeškania stanovil vy zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Súd vo veci vydal dňa 29.6.2016 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu včas odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalovaný nárok považuje za nedôvodný. Dňa 10.7.2012 uskutočnil žalobca oznámenie o vzniku škodovej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zn. W. s evidenčným číslom F ku ktorej podľa oznámenia došlo dňa 29.5.2012. Na základe oznámenia žalobcu začal žalovaný realizovať vyšetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Z oznámenia o vzniku škodovej udalosti vyplýva, že nehoda je šetrená políciou v T. X.. Pre skončenie vyšetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti žalovaného plniť je relevantné práve skončenie vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní v trestnej veci, najmä určenie vinníka dopravnej nehody, resp. vodiča motorového vozidla v čase nehody. Pokiaľ OR PZ T. X. neskončilo vyšetrovanie dopravnej nehody, nemožno legitímne očakávať od žalovaného, aby si informácie relevantné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie, medzi ktoré v danom prípade patrí nepochybne aj zistenie, či žalobca (ne)bol vodičom motorového vozidla v čase dopravnej nehody, zabezpečil skôr, resp. inak, než orgány činné v trestnom konaní. Nakoľko vyšetrovanie škodovej udalosti ešte nie je skončené, nenastal okamih splatnosti poistného plnenia. Žalobca v žalobe taktiež nereflektuje na odpočítanie dojednanej spoluúčasti vo výške 5%, čo pri sume 18.360,63 EUR predstavuje 918,-EUR. Súd na návrh žalobcu prerušil konanie do skončenia trestného konania.

3. Za aplikácie ust. § 797 ods. 1, 2, 3 Obč. zákonníka na zistený skutkový stav dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť, pretože poistné plnenie ešte nie je splatné pre neukončenie vyšetrenia poistnej udalosti žalovaným a žalovaný teda podľa názoru súdu nemohol porušiť svoju povinnosť tým, že by ho žalobcovi včas nevyplatil, čím nie je ani v omeškani. Podľa jeho názoru žaloba bola podaná predčasne. Tiež uviedol, že vzhľadom na dĺžku doby, ktorá od uvedeného oznámenia uplynula je možné, že žalovaný porušuje svoje povinnosti tým, že do dnešného dňa ešte neukončil vyšetrovanie poistnej udalosti, avšak žalobca voči takémuto postupu (resp. nečinnosti) žalovaného sa mohol brániť podaním žaloby na súde, ktorou by sa domáhal aby súd zaviazal poisťovateľa skončiť vyšetrovanie poistnej udalosti. Nárok žalobcu nebolo možné posúdiť ani ako nárok na primeraný preddavok poistného plnenia v zmysle § 77 ods. 3 druhá veta OZ, keďže tento je podmienený žiadosťou žalovaného, ktorej existenciu tento nepreukázal. Keďže súd žalobu zamietol, žalovaný mal vo veci plný úspech, preto súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jeho žalobe bude v plnom rozsahu vyhovie a bude mu priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Uplatňujúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne posúdenie) a posúdiac obsah odvolanie tiež dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové závery) namietal správnosť záveru súdu prvej inštancie, keď tento vyhodnotil podanú žalobu ako predčasnú, tvrdiac, že nenastala splatnosť poisteného plnenia. Takéto právne posúdenie veci podľa jeho názoru je v rozpore s jeho právom ako poisteného na zaplatenie poistného plnenia, pričom poukázal na to, že žalobca podal žalobu v posledných dňoch plynutia premlčacej lehoty počítanej odo dňa vzniku poistnej udalosti, a teda pokiaľ by žalobu nebol podal, nárok by si už nemohol uplatniť z dôvodu oslabenia jeho práva, na ktorý základný argument poukazoval tiež v priebehu celého konania. Pokiaľ do času podania žaloby ani po štyroch rokoch od poistnej udalosti žalovaný tvrdí, že neukončil jej vyšetrenie, je to v prvom rade on, kto porušuje svoje povinnosti. Žalobca je toho názoru, že takáto nečinnosť žalovaného nemôže požívať právnu ochranu pričom prostredníctvom napadnutého rozhodnutia bol žalobca zbavený možnosti uplatniť si nárok na poistné plnenie v prípade, ak mu ho žalovaný zamietne. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím poskytol ochranu strane, ktorá porušuje svoje povinnosti, koná tak bez zjavného dôvodu. Poukázal na to, že ani na pojednávaní žalovaný, resp. jeho právny zástupca nevedel uviesť, čo bráni žalovanému v ukončení šetrenia poistnej udalosti. V tejto súvislosti zdôraznil, že šetrenie poistnej udalosti nebolo ukončené ani v čase podania odvolania, t.j. viac ako šesť rokov odkedy sa poistná udalosť stala. Súdom naznačovaný postup, podľa ktorého by sa mal žalobca domáhať na súde určenia povinnosti poisťovateľa skončiť vyšetrenie poistnej udalosti, podľa názoru žalobcu nie je správny ani hospodárny, keďže by neprimerane zaťažil poisteného, ktorý je navyiac v postavení spotrebiteľa. Žalobca

zastáva názor, že pokiaľ žalovaný neukončil šetrenie poisťnej udalosti bez zbytočného odkladu ako mu to ukladá ust. § 797 ods. 3 OZ napriek tomu, že ukončeniu šetrenia nebránila objektívna prekážka, mal súd pasívu žalovaného posúdiť ako zamietnutie nároku poisťovňou, t.j. ako ukončenie likvidácie poisťnej udalosti bez poskytnutia plnenia. V opačnom prípade by pasíva žalovaného ako poisťovne predstavovala spôsob, akým sa poisťovňa môže vyhnúť povinnosti plniť a poistený bude následne odkázaný na vedenie ďalších sporov o určenie povinnosti ukončiť vyšetrenie poisťnej udalosti, či o zaplatenie poisťného plnenia, všetko za predpokladu samozrejme, že prvý uvedený súdny spor skončí v premlčacej lehote od vzniku poisťnej udalosti. Nemožno totiž opomenúť, že aj v prípade, ak by si žalobca skutočne podal žalobu o určenie povinnosti poisťovne ukončiť vyšetrenie poisťnej udalosti, takého konanie nemusí skončiť v rámci premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na poisťné plnenie. Na základe uvedeného mal za to, že závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Nestotožnil sa ani s tým, že právne posúdenie veci súdom vychádza z dostupnej judikatúry. Žalobcovi nie je známy ani jeden rozsudok súdu vyššieho stupňa, ktorým by bol prezentovaný súdom prvej inštancie prijatý názor. Namietal tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, keďže odôvodnenie rozsudku nespĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP. Predovšetkým sa v ňom súd prvej inštancie nevysporiadal s argumentáciou žalobcu a nevedol v ňom, ako posúdil jeho právne argumenty. Samotné konštatovanie, že žaloba bola podaná predčasne, je pre odôvodnenie rozhodnutia nedostačujúce, o to viac, že prostredníctvom argumentácie žalobcu mala byť riešená dôležitá právna otázka určujúca pre správnosť záveru o dôvodnosti či nedôvodnosti žaloby. Riadne odôvodnenie rozhodnutia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu, v súvislosti s čím poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 327/2010.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a požadoval priznať mu plnú náhradu trov odvolacieho konania. Podľa jeho názoru uplatnené odvolacie námietky nie sú dôvodné, vydaný rozsudok je vecne správny, právne udržateľný, v súlade so stabilnou rozhodovacou praxou. Pokiaľ nebol ustálený právny základ na poisťné plnenie, nemohla vzniknúť na strane žalovaného povinnosť plniť, a teda ani splatnosť poisťného splnenia. Je nesporné, že šetrenie poisťnej udalosti v čase podania žaloby ukončené nebolo, nie z dôvodov pasivity na strane žalovaného, čo vyvracajú dôkazné prostriedky. Neznalosť, pasíva a nedostatočná súčinnosť žalobcu nemôžu byť na ťarchu žalovaného. K ukončeniu šetrenia poisťnej udalosti nedošlo vinou žalovaného. Žalobca sa mohol domáhať svojho práva podaním žaloby na súde o skončení vyšetrovania poisťnej udalosti a následne až poisťného plnenia a tiež o poskytnutie preddavku. Moment skončenia šetrenia je predmetom bohatej judikatúry, v súvislosti s čím odkázal na rozhodnutie NS SR 2Cdo 122/2002, v zmysle záverov ktorého vyšetovanie treba považovať za skončené len čo bol so súhlasom poisťovateľa alebo s jeho dodatočným schválením dohodnutý s poisteným rozsah plnenia, alebo dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím. Zo strany žalovaného nedošlo k poskytnutiu plnenia, jeho určeniu ani jeho odmietnutiu, ale naopak k šetreniu poisťnej udalosti, a tak je jediný možný logický záver, a to neexistencia uplatňovaného nároku. I keď trestné konanie, ktoré bolo vedené voči žalobcovi je ukončené a tento bol spod obžaloby oslobodený, nemožno pre neposkytnutie súčinnosti z jeho strany pristúpiť k ukončeniu vyšetrovania. V trestnom konaní neboli riešené podstatné záležitosti pre prípadné poisťné plnenie. V konaní pred civilným súdom tak bolo nevyhnuté objasniť samotné podmienky a priebeh škodovej udalosti, aby mohlo byť vyhodnotené, či a v akom rozsahu vznikne nárok na náhradu škody, či poisťné plnenie. Navyiac sú tú ďalšie zásadné skutočnosti, a to porušenie povinnosti žalobcom, spoluúčasť a pod., ktoré neboli žalobcom preukázané. Samotná existencia škodovej udalosti neumožňuje poskytnutie poisťného plnenia, keď nie je určiteľné, v akom rozsahu sa má poisťné plnenie vyplatiť. Nedošlo k porušeniu práva žalobcu, ktorý mal viacero právnych možností, ako sa domôcť svojho práva, on ich nevyužil, čo nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Je potrebné rozlišovať, keď poisťovne svojvoľne nevyšetrujú škodovú/poisťnú udalosť a vyhýbajú sa tak poisťnému plneniu, v súvislosti s čím poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 596/2017 zo dňa 28.09.2017 a prípady ako je podľa neho aj tento, kedy je poisťovňa aktívna a chce ukončiť šetrenie poisťnej udalosti, avšak pre nečinnosť poisteného tak učiniť nemôže, pretože prípadné plnenie by bolo v rozpore so zákonom a neodzrkadľovalo by priebeh a následky poisťnej udalosti.

6. Žalobca vo svojej písomnej replike na vyjadrenie žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Nestotožňuje sa s názorom žalovaného, že z dôvodu, že svojvoľne neukončil šetrenie poisťnej udalosti by nemal mať žalobca nárok na poisťné plnenie, čo by zakladalo nebezpečný precedens, na základe ktorého

by poisťovne oddaľovali poisťné plnenie. Na podporu svojej argumentácie poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu SR, a to uznesenie č.k. III.ÚS 596/2017 (na ktoré poukazoval tiež žalovaný), pričom práve z právnych záverov tohto uznesenia vyplýva, že ak nedošlo medzi poisťovateľom a poisteným k dohode o rozsahu plnenia ako aj vtedy, keď je sporné, či došlo k poisťnej udalosti alebo nie, vec je predmetom súdneho konania, vyšetrenie treba považovať za skončené dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu. Tento názor vychádza z právneho názoru judikovaného v rozhodnutí NS SR sp. zn. 2Cdo 122/2002 z 27.03.2003, v zmysle ktorého vyšetrenie treba považovať za skončené, len čo bol so súhlasom poisťiteľa, alebo s jeho dodatočným schválením dohodnutý s poisteným rozsah plnenia, alebo dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím. V citovanom rozhodnutí bola predmetom posudzovania obdobná situácia, keď vyšetrenie poisťnej udalosti nebolo skončené pred začatím konania a poisťná udalosť bola vyšetrená až v priebehu súdneho konania. Žalobca má za to, že pokiaľ by sa aj odvolací súd nestotožnil s jeho právnym názorom, že pasivitu žalovaného bolo potrebné vyhodnotiť ako zamietnutie nároku poisťovňou, teda ukončenie likvidácie poisťnej udalosti bez poskytnutia plnenia, mal postupovať v súlade s vyššie uvedeným judikovaným názorom a vyšetriť poisťnú udalosť tak, že splatnosť plnenia v prípade úspechu žalobcu by bola založená až rozhodnutím súdu. Len takýto postup možno podľa jeho názoru považovať za postup v súlade s právom, keď žalobca opätovne poukazoval na to, že porušovaniu povinností, a to neukončeniu vyšetrenia poisťnej udalosti bez zbytočného odkladu žalovaným, nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Poznamenal, že žalovaný vyšetrenie neukončil ani doposiaľ napriek tomu, že mu v tom žiadna objektívna prekážka nebráni a žiadne konkrétne podklady si od žalobcu za týmto účelom ani nežiadal. Na podporu svojho názoru, že vyšetrenie poisťnej udalosti nemôže trvať neprímerane dlhú dobu, poukázal na názor uvádzaný v komentári k Občianskemu zákonníku vyhotovenému JUDr. Imrichom Fekete CSc., druhý diel, strana 2349, kde sa výslovne uvádza: „Splatnosť poisťného plnenia je teda stanovená pevnou lehotou, ale jej začiatok je viazaný na subjektívne okolnosti na strane poisťovateľa, ktorý vykonáva šetrenie, pre ktoré nie je doba trvania predpísaná, ale jeho dĺžka závisí od konkrétnych okolností prípadu. Z toho však nemožno vyvodzovať, že vyšetrenie poisťovateľa by mohlo prebiehať po značne dlhú dobu niekoľkých mesiacov, alebo dokonca rokov, a neprichádza do úvahy, že by po dobu, po ktorú prebieha trestné stíhanie poisteného, neplynula lehota určená v § 797 ods. 3 OZ a prebiehajúce trestné konanie vedené proti poistenému nie je dôvodom, ktorý by mal za následok zmenu doby splatnosti poisťného plnenia.“

7. Žalovaný vo svojej odvolacej duplike na repliku žalobcu uviedol, že nesúhlasí s jeho argumentáciou, trvá na svojom vyjadrení. Žaloba bola podaná predčasne. V čase podania žaloby nebol ustálený právny základ uplatňovaný žalobcom, ani preukázaný samotný nárok žalobcu na prípadné poisťné plnenie, k čomu nedošlo v dôsledku konania žalobcu. Preto nemožno uvažovať o splatnosti nároku. Tvrdená pasivita žalovaného je účelová. V ďalšom prakticky takmer doslovne replikuje skutočnosti, ktoré uvádzal už vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu.

8. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm.

b/, c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP.

13. Žalobca podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na poistné plnenie vo výške 15.000,- EUR odvodzujúc tento nárok od skutočnosti, že pri dopravnej nehode dňa 29.5.2012 v obci F. bolo poškodené ním identifikované osobné motorové vozidlo značky W. XXXd, ktorého jeho vlastníkom, pričom so žalovaným má uzatvorenú poistnú zmluvu predmetom ktorej je havarijné poistenie tohto vozidla pre prípad zničenia, odcudzenia, alebo straty. Žalobcovi riadne vznik škodovej udalosti, ktorá podľa neho napĺňa tiež znaky poistnej udalosti definovanej zmluvou oznámil, poskytol mu požadovanú súčinnosť, na čo mu tento písomne oznámil, že škodu na jeho vozidle posúdil ako totálnu, súčasne mu oznámil vypočítanú všeobecnú hodnotu vozidla z ktorej sa bude vychádzať pri výpočte poistného plnenia a tiež hodnotu predajných zvyškov vozidla. Tvrdil, že napriek niekoľkým rokom, ktoré od nehody uplynuli, si žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy nesplnil a poistné plnenie mu nepoukázal.

14. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, založiac svoje rozhodnutie na závere o predčasnosti podanej žaloby, keďže v dôsledku neukončenia vyšetrenia poistnej udalosti zo strany žalovaného (ktorú skutočnosť mal za preukázanú), nedošlo k splatnosti poistného plnenia.

15. Žalobca odvolaním namietá správnosť právnych a vychádzajúc z obsahu odvolania tiež skutkových záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil v jeho neprospech vydané rozhodnutie a tiež nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v čom vzhliada voči nemu porušenie práva na spravodlivý proces (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ , h/ a tiež b/ CSP) tvrdiac, že jeho závery sú neudržateľné, sú založené len na tvrdeniach žalovaného o neukončení vyšetrenia poistnej udalosti, súd sa však nevysporiadal s tým, že od doby, ako k nej došlo ubehlo už niekoľko rokov, počas ktorých je žalovaný vo vzťahu k uspokojeniu nároku žalobcu na poistné plnenie nečinný, účelovo všeobecne tvrdiaci, že nedisponuje rozhodujúcimi skutočnosťami pre ukončenie vyšetrenia potrebného pre záver tak o vzniku nároku na poistné plnenie, ako aj na zistenie rozsahu jeho prípadného plnenia, čo je neudržateľné a súd takémuto konaniu poskytol právnu ochranu prostredníctvom vydaného rozhodnutia. Podľa jeho názoru, o výške poistného plnenia môže vzhľadom na nečinnosť žalovaného rozhodnúť aj v tomto konaní súd, čím reagoval na názor súdu prvej inštancie, že vhodným prostriedkom právnej ochrany žalobcu vzhľadom na okolnosti, má byť podanie žaloby o uloženie povinnosti žalovanému ukončiť vyšetrenie poistnej udalosti, či žaloby o poskytnutie mu preddavku na poistné plnenie, nie žaloby ktorú zvolil, ktorou sa priamo domáha ním nárokovanej výšky poistného plnenia.

16. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

17. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

18. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

19. Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že dňa 29.5.2012 v obci F. D. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky W. XXXd, VIN: K ev. č. F rok registrácie

2008, ktorého vlastníkom bol žalobca. Žalobca v priebehu konania nepopiera, že vozidlo v čase nehody riadil. Žalobca má so žalovaným uzatvorenú poisťnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej je havarijné poistenie uvedeného motorového vozidla pre prípad poškodenia, zničenia, odcudzenia, alebo straty. Žalobca oznámil žalovanému vznik poisťnej udalosti listom zo dňa 28.6.2012, doručeným žalovanému dňa 10.7.2012. Listom zo dňa 11.7.2012 oznámil žalovaný žalobcovi, že škodu na vozidle žalobcu vyhlásil za totálnu škodu - neekonomickú opravu. Listom zo dňa 23.7.2012 oznámil žalovaný žalobcovi, že pre výpočet poisťného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla sume 18.360,63 EUR s DPH. Žalovaný zároveň poskytol žalobcovi možnosť odpredať zvyšok havarovaného vozidla, pričom prieskumom trhu bola stanovená hodnota predajných zvyškov vozidla na sumu 3.060,-EUR s DPH. Ponuka na odkúpenie vozidla bola platná do 8.8.2012, žalobca ju nevyužil. Nehoda bola šetrená Okresným riaditeľstvom Policajného zboru SR v T. X.. Na žalobcu bola na Okresnom súde T. X. podaná obžaloba pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 29.5.2012 viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho mal spôsobiť spomínanú dopravnú nehodu. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 1T/148/2015-182 zo dňa 7.11.2016, právoplatným dňa 6.3.2017 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Žalovaný tvrdil, že doposiaľ neukončil vyšetrovanie nehody ako poisťnej udalosti, dôvodiac nedostatkom potrebných, ním však bližšie nešpecifikovaných informácií a tiež tvrdiac nekonkretizovanú nesúčinnosť žalobcu. Sporným nebolo, že doposiaľ neposkytol žalobcovi z uvedeného havarijného poistenia žiadne poisťné plnenie. Žalobca sa u žalovaného preukázateľne domáhal ukončenia vyšetrovania poisťnej udalosti telefonickými a tiež mailovými urgenciami.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia poisťnej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti.

23. Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

24. Podľa § 795 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinnosť poisťiteľa plniť a jeho právo na poisťné vznikne prvým dňom po uzavretí poisťnej zmluvy, ak nebolo účastníkmi dohodnuté, že vznikne už uzavretím poisťnej zmluvy alebo neskôr.

25. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

26. Podľa § 797 ods. 2 OZ právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poisťná udalosť).

27. Podľa § 797 ods. 3 OZ plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poisťnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

28. Podľa článku 2 písm. c) Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

29. Podľa článku 2 písm. a) Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v článku

3. Podľa článku 2 písm. b) Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k obchodom, podnikaniu alebo povolaniu.

30. Primárne odvolací súd preskúmaním veci považuje za potrebné uviesť (čím sa súd prvej inštancie nezaoberal), že zmluvný vzťah medzi stranami sporu, založený poisťnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou stranami sporu (uzatvorenie ktorej v konaní sporným nebolo) je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský, vzhľadom na to, že pri uzatvorení poisťnej zmluvy vystupoval žalovaný ako dodávateľ v zmysle čl. 2 písm. c) smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy a žalobca mal v tomto právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa v zmysle čl. 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy.

31. Dôvodom uzatvorenia poisťnej zmluvy žalobcom, bolo zabezpečenie poisťnej ochrany pre prípad vzniku náhodnej udalosti, za ktorú jednak patrilo žalovanému ako poisťovateľovi právo na poisťné, ale zároveň mu v prípade vzniku poisťnej udalosti vznikla aj povinnosť poisťné plnenie poskytnúť.

32. Vznik práva na plnenie a jeho splatnosť je vo vzťahu k poisťnému plneniu upravený osobitne a to v ust. § 797 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka).

33. Vychádzajúc z ich dikcie, zákon rozlišuje na jednej strane okamih vzniku práva na poisťné plnenie, ktoré vzniká poisťnou udalosťou (§ 797 ods. 2 OZ) a na strane druhej samotnú splatnosť poistenia (§ 797 ods. 3 OZ).

34. Z ust. § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že vznik práva na poisťné plnenie súvisí so vznikom poisťnej udalosti, pričom to, čo v konkrétnostiach každej veci možno za túto považovať s následkom poisťovateľa plniť, vyplýva zo zmluvy a poisťných podmienok, ktoré sú súčasťou poisťnej zmluvy. Rozhodujúcim pre vznik povinnosti plniť je existencia samotnej udalosti, ktorá môže mať inak za následok povinnosť plniť, a tiež aj to, že v dôsledku nej nastali následky predpokladané zmluvou.

35. Z ust. § 797 ods. 3 OZ vyplýva, že poisťné plnenie je splatné do 15 dní potom, ako poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť a hoci doba, po ktorú môže poisťiteľ vykonávať šetrenie nie je zákonom stanovená, toto musí byť vykonané bez zbytočného odkladu, bez neúčelných prieťahov v podobe žiadnych, či neadresných formálnych úkonov smerujúcich k vyšetreniu a prijatiu záveru v požadovanom smere, pričom jeho trvanie rádovo v niekoľkých mesiacoch, nehovoriac o rokoch, je z hľadiska interpretácie uvedenej povinnosti poisťiteľa z hľadiska ochrany práva z poistenia oprávneného subjektu (v zmysle nároku na poisťné plnenie) neutržateľným.

36. Otázkou splatnosti poisťného plnenia vo svetle citovaných zákonných ustanovení, sa sudy tak odvolacie, ako aj vyššie vo svojich rozhodnutiach už opakovane zaoberali i keď primárne vo vzťahu k posúdeniu vzniku omeškania v nadväznosti na uplatnený nárok na úrok z omeškania ako príslušenstva prísúdeného poisťného plnenia (príkladmo Krajský súd Prešov v rozsudku zo dňa 27.4.2016 č.k. 23Co 89/2015-179, NS SR v rozsudku zo dňa 27.3.2003 sp. zn. 2Cdo 122/2002 a na časovej osi tiež ďalšie) a vyslovili názor, že žalované poisťné plnenie nadobudne splatnosť až po tom, ako poisťiteľ skončil vyšetrenie, ktoré je potrebné považovať za skončené, ak bol so súhlasom poisťiteľa alebo s jeho dodatočným schválením dohodnutý s poisteným rozsah plnenia, alebo dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu, ktorý názor odobril a o niečo precizoval vo svojom rozhodnutí Ústavný súd SR vo svojom uznesení zo dňa 28.09.2017 č.k. III.ÚS 596/2017-10, v ktorom vyslovil, že: „...hoci splatnosť poistenia je stanovená pevnou 15-dňovou lehotou, jej začiatok je viazaný na subjektívne okolnosti na strane poisťovateľa, ktorý vykonáva vyšetrenie, pre ktoré nie je doba predpísaná, ale jeho dĺžka závisí od konkrétnych okolností. Splatnosť poistenia sa však týka iba rozsahu plnenia poisťovateľa, keď už právny základ práva na plnenie je daný. Keďže zákon viaže splatnosť poisteného plnenia výslovne na skončenie vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť zo strany poisťovní, je zrejmé, že vyšetrením poisťnej udalosti sa rozumie faktický záver poisťovne o oprávnenosti nároku poisteného na poisťné plnenie. Až od skončenia potrebného vyšetrenia sa poisťovateľ dostáva do pozície dlžníka a ak neplní ani po uplynutí 15 dní, dostáva sa do omeškania. Práve z tohto dôvodu, ak nedošlo medzi poisťovateľom a poisteným k dohode o rozsahu plnenia, ako

aj vtedy, keď je sporné, či došlo k poistnej udalosti alebo nie a vec je predmetom súdneho konania, vyšetrenie treba považovať za skončené dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu. Tieto osobitosti predpokladov vzniku omeškania poistiteľa sú dôsledkom osobitnej právnej úpravy poistenia v Občianskom zákonníku a ich použitiu nebráni ani to, že poisteným je spotrebiteľ. Na druhej strane, ak poisťovateľ poruší svoje povinnosti pri vykonaní vyšetrenia či vyšetrenie nezačne bez zbytočného odkladu, z tohto dôvodu vznikne poistenému škoda, môže sa poistený domáhať jej náhrady.“

37. Od vyššie uvedeného právneho názoru nemá dôvod odchyliť sa odvolací súd ani v posudzovanej veci, pričom paradoxne na toto rozhodnutie odkazuje nielen žalobca, ale aj žalovaný (účelovo však uvádzajúc v ňom vyslovený názor len čiastočne), a vychádzajúc z ktorého nemožno pochybovať o tom, že žaloba na plnenie, prostredníctvom ktorej aj v posudzovanej veci žalobca svoj nárok na poistné plnenie proti žalovanému ako poistiteľovi uplatnil, je vhodným prostriedkom právnej ochrany aj v prípade, ak by medzi zmluvnými stranami bola spornou samotná danosť právneho základu na plnenie, teda aj za existencie sporu o tom, či žalobcom tvrdenú škodovú udalosť možno zároveň posúdiť tiež ako udalosť poistnú, s následkami predpokladanými zmluvou, a súčasne tiež v prípade, ak by žalovaný sponchýňoval (či už v nadväznosti, alebo bez sporu o samotnom vzniku práva na plnenie na plnenie) tiež rozsah poistného plnenia, tvrdiac ako v posudzovanej veci, že doposiaľ nedošlo k skončeniu vyšetovania (čo samozrejme znamená tiež, že nedošlo medzi poistiteľom a poisteným k dohode o rozsahu plnenia), ktoré sporné skutočnosti sa tak stávajú predmetom posudzovania súdom prvej inštancie, pričom vyšetovanie sa bude takto považovať za skončené dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu, a po uplynutí vykonateľnosti rozsudku nastáva tiež splatnosť súdom priznaného poistného plnenia.

38. Záver súdu prvej inštancie, na ktorom tak založil v neprospech žalobcu vydané rozhodnutie, spočívajúci v tom, že v dôsledku toho, že nenastala ešte splatnosť poistného pre neukončenie vyšetrenia žalovaným, teda že žaloba je podaná predčasne, nie je správny, naviac založený na nesprávnom (predčasnom) závere o tom, že vyšetrenie poistnej udalosti zo strany žalovaného doposiaľ ukončené nebolo. Takéto zistenie nemá pôvod v doposiaľ vykonanom dokazovaní, ani obsahu spisového materiálu. Je pravdou, že takéto tvrdenie produkoval opakovane žalovaný v rámci svojej procesnej obrany, doposiaľ však nepredložil zodpovedajúci dôkaz, za ktorý je možno považovať spis týkajúci sa šetrenia predmetnej škodovej/poistnej udalosti (pričom ním predložené listinné dôkazy, ktoré sú založené v spise a majú dokazovať, že šetrenie naďalej reálne prebieha, sú staré niekoľko rokov), z ktorých by bolo možné ustáliť, že takéto vyšetovanie naďalej nielen reálne prebieha, ale tiež posúdiť jeho dôvodnosť (keďže nemožno vylúčiť, že v dôsledku jeho neadresnosti, neúčelnosti, či jeho reálnej neexistencie možno prijať záver o tom, že už dávno skončilo) a v neposlednom rade hodnovernosť takéhoto tvrdenia spôsobuje aj fakt, že žalovaný v konkrétnostiach ani len netvrdil dôvody, pre ktoré by toto nebolo malo byť ukončené. Len vo všeobecnosti sa odvoláva na nesúčinnosť žalobcu, či nedostupnosť informácií, ktoré majú byť rozhodné pre posúdenie nielen výšky nároku, ale aj samotného vzniku nároku, čo je skutočne vo vzťahu žalobcovi neudržateľné, o to viac, že v posudzovanej veci od doby oznámenia, že došlo k poistnej udalosti žalobcom žalovanému, čo bolo v roku 2012, už len ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie prešlo 6 rokov a následne tiež uplynulo ďalšie obdobie vymedzené odvolacím konaním, pričom odvolací súd ani ku dňu svojho rozhodnutia nedisponuje informáciou o tom, že by došlo k zmene tohto stavu. V nadväznosti na to, za správny nemožno považovať ani záver súdu prvej inštancie, že prípustným prostriedkom právnej ochrany na strane žalobcu, v tomto prípade namiesto žaloby na plnenie, má byť žaloba na uloženie povinnosti žalovanému ukončiť vyšetrenie potrebné pre stanovenie rozsahu poistného plnenia, či žaloba na poskytnutie preddavku, pretože jednak, ako už bolo uvedené vyššie, súdna prax žalobcom zvolenú žalobu akceptuje, jej podanie nie je z hľadiska žiadneho relevantného zákonného ustanovenia na danú problematiku sa vzťahujúceho, podmienené súdom prvej inštancie tvrdenými žalobami (požadovať preddavok žalobcom je jeho právom, nie povinnosťou) a naviac, by podľa názoru odvolacieho súdu išlo len o reťazenie súdnych konaní, keď vezmúc do úvahy postoj žalovaného (jeho dlhoročnú nečinnosť a s tým spojené vmanévrovanie žalobcu do postavenia svojho rukojemníka), by išlo o neudržateľný formalizmus popierajúci zmysel a účel súdneho konania, ktorým je vydanie takého rozhodnutia, ktoré zabezpečí spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi účastníkmi, a to v konaní o takej žalobe, ktorá je spôsobilá, predovšetkým s konečnou platnosťou aj sporné vzťahy medzi účastníkmi usporiadať, za ktorú možno opodstatnene považovať aj žalobcom zvolenú žalobu. Pravdou síce je, že súdna prax pozná a akceptuje tiež žalobu o uloženie povinnosti poistiteľovi ukončiť šetrenie o rozsahu plnenia, za existujúcich okolností (predovšetkým doba, ktorá prešla od dopravnej nehody, od ktorej odvodzuje tento nárok na poistné plnenie, ktorá sa

datuje nie na mesiace, ale roky), ako aj vo svetle možného oslabenia práva v podobe jeho premlčania, či spornosti samotného základu, nie je udržateľný dôvod od žalobcu jej podanie spravodlivo požadovať, keďže všetky sporné otázky môžu byť predmetom posúdenia v tomto konaní.

39. Ako už bolo uvedené vyššie, žalovaný spochybňuje nielen rozsah plnenia, ale aj samotný vznik nároku žalobcu na poistné plnenie, teda samotný právny základ nároku, avšak len prostredníctvom produkovania všeobecných tvrdení o nedostupnosti informácií, či nesúčinnosti žalovaného, v konkrétnostiach však nielenže nepreukazuje, ale ani skutkovo netvrdí, vo vzťahu k zisteniu akých skutočností potrebných pre vyšetrenie, by mal byť žalobca pasívny, či nespolupracujúci, alebo aké informácie v konkrétnostiach, o čom a od koho sa mu doteraz nepodarilo zabezpečiť (čo samozrejme predpokladá, že vôbec vynaložil iniciatívu na ich zabezpečenie). Netvrdí, že by mu žalobca na jeho výzvu nepredložil nejaký konkrétny listinný doklad, niečomu sa nepodrobil a podobne. Napriek tomu však doposiaľ nevydal výsledok o tom, že vzniknutú škodovú udalosť posúdil ako poistnú, resp. o tom, že odmieta poistné plnenie z dôvodov konkrétne uvedených skutočností, ktoré by podľa jeho názoru nezakladali vznik práva žalobcu na poistné plnenie. Niekoľko rokov teda ponecháva žalobcu v neistote už len v otázke právneho základu uplatneného nároku bez toho, aby svoju nečinnosť v tomto smere nielen voči žalobcovi, ale aj voči súdu prvej inštancie, či odvolaciemu súdu náležitým spôsobom (v konkrétnostiach) odôvodnil, pričom identickými nedostatkami sú poznamenané tiež jeho ďalšie tvrdenia o nemožnosti vyšetriť rozsah poistného plnenia (čo samozrejme predpokladá záver o vzniku nároku), v kumulatívne čoho je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že za týchto okolností by sa prostredníctvom rozhodnutia súdu prvej inštancie akceptoval neudržateľný stav, vytvárajúci priestor poisťovní nielen v tejto veci, ale aj v ďalších, neprikróčiť niekoľko rokov k plneniu len so zovšeobecňujúcim odôvodnením, že stále je potrebné vykonávať ďalšie doplňujúce vyšetrenie, čím by ani fakticky k plneniu prikróčiť nemusel, ktorý stav by nebolo možné vylúčiť ani v posudzovanej veci, o to viac za rešazenia nadbytočných žalôb, neriešiacich samotnú podstatu sporu.

40. Je síce pravdou, že zákon číselne nevyjadruje lehotu, v ktorej má byť vyšetrenie skončené, avšak použitie termínu „bez zbytočného odkladu“ nemožno interpretovať podľa názoru odvolacieho súdu inak, ako bez neodôvodnených prieťahov a v rozsahu potrebnom na riadne zistenie dôvodu a výšky plnenia, kde za žiadnych okolností za takéto nemožno považovať šetrenie, ktoré by malo prebiehať, keďže podľa tvrdení žalovaného neskončilo, 7 rokov. Jediné v konkrétnostiach uvedené skutočnosti žalovaným, ktoré podľa jeho názoru bránia uzavretiu tejto škodovej/poistnej udalosti, sú uvedené v odpore proti vydanému platobnému rozkazu v tomto konaní, kde žalovaný uvádza, že nedisponuje informáciou kto bol vodič osobného motorového vozidla, na ktorom vznikla škoda a tiež, že polícia neukončila vyšetrenie danej nehody, pričom ide o prípad, keď žalobca je podozrivý ako páchatel prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Nad rámec toho, že tieto tvrdenia už nie sú aktuálne, keďže žalobca v priebehu súdneho konania nespochybňuje, že v čase nehody predmetné motorové vozidlo riadil a tiež medzičasom nielenže bolo skončené vyšetrenie dopravnej nehody na úrovni polície, ale tiež rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 1T/148/2015-182 zo dňa 07.11.2016, právoplatným dňa 06.03.2017 (teda pred viac ako 2 rokmi) bol žalobca oslobodený spod obžaloby trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, ale nad rámec toho odvolací súd vo vzťahu k relevantnosti týchto námietok poukazuje na to, že vplyvom šetrenia polície na šetrenie poisťovateľa v zmysle § 797 Občianskeho zákonníka sa súdy opakovane zaoberali (príkladom rozhodnutie NS ČR 25Cdo/4634/2008) a vyslovili názor, že šetrenie polície alebo iného verejnoprávneho orgánu, hoci vo veci, ktorá s poistnou udalosťou bezprostredne súvisí, nemožno stotožňovať so šetrením poisťovateľa v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a prebiehajúce trestné konanie vedené proti poistenému nie je dôvodom, ktorý by mal za následok zmenu doby splatnosti poistného plnenia. Za neakceptovateľné v tomto smere považujú, že po tom, čo poisťovní bolo oznámené políciou, že proti žalobcovi sa vedie trestné stíhanie, táto sama žiadne šetrenie nevyvíjala a čakala len na výsledok trestného konania. Súčasťou spisového materiálu v posudzovanej veci, doposiaľ nie je spis žalovaného týkajúci sa dotknutej škodovej/poistnej udalosti, pričom nemožno vzhľadom na dobu, ktorá prešla od oznámenia poistnej udalosti žalobcom vylúčiť, že o takýto prípad nečinnosti by mohlo ísť tiež v posudzovanej veci.

41. Keďže súd prvej inštancie uplatnený nárok z hľadiska uvedených rozhodujúcich skutočností a vo svetle vyššie naznačených teoretických východísk neposudzoval, pričom dokazovanie, ktoré je nevyhnutné vykonať pre posúdenie rozhodujúcej právnej otázky o vzniku nároku žalobcu na poistné plnenie a v prípade pozitívneho zistenia o rozsahu poistného plnenia, presahuje rámec hospodárnosti

jeho vykonania odvolacím súdom, pri súčasnom zistení, že argumentačne vo vzťahu k žalobcom produkovaným tvrdeniam jeho odôvodnenie neobstojí, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

42. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci v procese ďalšieho konania a nového rozhodovania o veci bude postupovať v súlade s prípadnými procesnými návrhmi strán sporu, vykonať dokazovanie v naznačenom smere, prípadne aj ďalšie dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie rozhodujúcich právnych otázok, čo súdu umožňuje spotrebiteľský charakter sporu, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť v zmysle zásad daných ustanovením § 191 CSP jednotlivo a tiež v ich vzájomných súvislostiach, vysporiadať sa so všetkými námietkami produkovanými stranami v konaní, teda odstrániť všetky nedostatky tak, ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom rozhodnutí a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie je súd prvej inštancie povinný odôvodniť v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

43. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP.

44. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí aj o náhrade trov odvolacieho konania.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).